

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 199 A

Warszawa, piątek 8 lipca 1938 r.

Rok XIII

Ordynacja samorządowa w Sejmie

Głucho o kurii żydowskiej

Poprawki mniejszości odrzucone

Na porządku obrad czwartkowego posiedzenia Sejmu znalazły się projekty ustaw o ordynacji wyborczej do samorządu. Na pierwszy ogień poszła ordynacja wyborcza dla miast.

TRZY FAZY SAMORZĄDU

Referent ustawy pos. Duch przedstawił kolejno, jakie przechodził samorząd w Polsce. Zaznaczał się trzy fazy: w pierwszym okresie samorząd był przeważnie ośrodkiem wpływów politycznych tych ugrupowań, które w nim zdobyły większość. Samorząd ogarnięty zapalem podejmowania wielu zadań musiał doprowadzić do załamania się równowagi budżetowej.

W drugiej fazie po przewrocie majowym ustanawiano masowo rządzących komisarzy. Zdaniem pos. Duchy funkcjonowały one nienajgorzej, ale również doprowadziły do nadmiernego zadłużenia.

Trzecia faza została zapoczątkowana ustawą z roku 1933, którą pos. Duch nazywa bardzo liberalną. Jednocześnie zastrzeżono warunków dla administracyjnych, które z tych uprawnień korzystały obficie.

CZWARTA FAZA

Obecnie zaczyna się prawdopodobnie czwarta faza, do której wstępem mają być wedle zapowiedzi p. premiera uciezki i czyste wybory. Ta faza będzie unikała skrajności i dałaby współpracę samorządu z władzami nadzorczymi, o ile do samorządu wejdą odpowiedni ludzie, a władze zrozumieją, że trzeba samorządowi zościć samodzielną w zakresie przyznanych mu przez ustawę.

Przyjęto zasadę, że wybory samorządowe muszą być apolityczne, a radny nie może być mandatarium stronnictwa. Odnosi się to nie tylko do opozycji, ale także do obozu rządzącego.

Następnie pos. Duch omówił ob-

szernie znane już zasady projektu i wypowiedział się przeciwko poprawkom mniejszości, które idą w kierunku poddania wyborów do samorządu kryteriom politycznym.

PYTANIE O KURIĘ ŻYDOWSKĄ

Marchlewski zapytał, czy komisja brała pod uwagę system kurii żydowskiej w tych miastach, gdzie przewaga mniejszości narodowych utrudniałaby należytą udział ludności polskiej w samorządach.

Pos. Duch odpowiedział, że żadne wnioski w tej materii nie były na komisji zgłoszone.

ZA I PRZECIW

Za ustawą oświadczyli się posłowie ukraińscy, natomiast ostro skrytykowali ją posłowie-demokraci z grupy „Pracy”. Uważają oni, że projekt rządowy nie czyni zażość ani prądom narodowym, ani demokratycznym, nie jest ani zimny, ani gorący. Ordynacja nie jest drogą do pojednania i wewnętrznej spójności, niesie ze sobą raczej niesnaski. Nie stwarza ochrony przed samowolą tych, którzy wysługują się i wyczuwają skąd wiatr wieje. Zapowiedzieli też, że o ile zgłoszone przez nich poprawki, wywołujące się przeciw okrogiem 1 i 2-mandatowym nie zostaną przyjęte, głosować będą przeciw ustawie.

Następnie zabrał głos pos. Budziński i zwracał uwagę, że nasze małe miasteczka są centralnymi ogniskami, które wychowują ludność wiejską. Opanowanie tych punktów daje przywilej w życiu publicznym. Jak tu będzie wyglądała miara zasług? Odpowiedź musi być ponura. Musimy urządzić

Wizyta regenta Węgier w Berlinie

BUDAPEST, 7. 7. Wizyta oficjalna regenta Węgier w Berlinie nastąpi prawdopodobnie w dniu 20 sierpnia r. b. Regentowi będzie podobno towarzyszył premier Imredy.

Protest francuski w Rzymie

PARYŻ, 7. 7. Agencja Havasa komunikuje, że francuski chargé d'affaires w Rzymie Blondel otrzymał instrukcję zaprzestowania wobec rządu włoskiego z powodu postrzału turysty francuskiego przez włoską straż graniczną w pobliżu Udine.

Straty włoskie w Abisynii

RZYM, 7. 7. Oficjalnie komunikują, że straty włoskie w Abisynii wyniosły w ciągu czerwca 37 ludzi z czego 10 poległo w służbie policyjnej, 2 zmarło z ran, 1 zaginął, zaś 24 zmarło na skutek chorób. Straty włoskie od 1 stycznia 1935 r. do 30 czerwca wyniosły ogółem 4434 ludzi.

Słonecznie i ciepło

Przewidywany przebieg pogody w dniu 8 b. m. W całym kraju pogoda słoneczna i bardzo ciepła przy słabych wiatrach zmiennych z przewagą kierunków południowych. Widzialność dobra.

krucją na wschód, na podbój naszych miast i miasteczek. Samorząd powinien nam to ułatwić. Emigracja żydów jest tylko jednym środkiem, a jest to droga długa. Samorząd miejski powinien i tę wyprowadzkę ułatwić. Niestety sesja nadzwyczajna nie daje pola do inicjatywy poselskiej. Projekt ordynacji przechodzi obok najpilniejszych wymagań polskiego życia i nie uwzględnia tragicznej egotyki naszych miasteczek. Takie ustawy

wielkie i skomplikowane powinny być traktowane na sesji zwyczajnej, gdzie jest dopuszczalna inicjatywa poselska. Dlatego — kończy pos. Budziński — za tą ustawą głosować nie będę.

USTAWĘ UCHWALONO

Po wyjaśnieniach złożonych przez wicem. Karska wszystkie wnioski mniejszości odrzucono, a ustawę uchwalono w drugim i trzecim czytaniu.

700 dział i 60 dywizji piechoty

na trzech liniach obronnych pod Hankou

Krwawa rocznica wybuchu wojny w Szanghaju

TOKIO, 7. 7. Dowództwo japońskie jest w posiadaniu szczegółowych danych, dotyczących ogromnych przygotowań chińskich pod

Hankau. Czang-Kai-Szek postanowił wydać pod tym miastem Japończykom walną bitwę. Przednia chińska linia obrony

Hankau przechodzi przez miasta Czenczau — Siuczan — Guszi. Na tej linii rozłożyły się obozem wojska gen. Tan-Wen-Bo.

W drugiej linii, ciągnącej od m. Siupin do południowo-wschodniego obszaru prow. Honan, stoją dywizje gen. Sun-Len-Chuna.

Wreszcie trzecia linia zajęta jest przez wyborowe pułki Czang-Kai-Szeka. Linia ta, silnie wzmocniona, przechodzi od st. kol. Udianguan do brzegu Jangtse na wschód od Hankau.

Obrona flank jest zabezpieczona przez dywizje gen. Czensina w rejonie Tunguan i gen. Li-Tsu-Dżena w rejonie Guszi. Ogólna siła skoncentrowanej pod Hankau chińskiej armii wynosi 60 dywizji piechoty. Ponadto w Hankau znajduje się 30 nowosformowanych pułków piechoty i 200 nowego typu czołgów średniego i małego rozmiaru (od 9-u do 4-ch ton). Artyleria została dokompletowana przez 380 nowych dział polowych, dostarczonych z ZSRR, co doprowadza ogólną liczbę dział polowych w rejonie Hankau do 700.

25 ZAMACHÓW BOMBOWYCH

SZANGHAJ, 7. 7. Wczoraj, t. j. w pierwszą rocznicę wybuchu chińsko-japońskiego konfliktu zbrojnego, dokonano w Szanghaju szeregu aktów terrorystycznych. Do wtorku godz. 8-ej rano naliczono 25 zamachów bombowych, dokonanych przez Chińczyków na terenie koncesji międzynarodowej na japońskie posterunki wojskowe oraz na cudzoziemców lub Chińczyków, znanych ze swych sympatii do Japonii.

Pomimo zwiększenia posterunków policyjnych w całym mieście, na ul. Bund, głównej arterii komunikacyjnej w Szanghaju, eksplodowało kilka bomb. Dwóch Japończyków poniosło śmierć na miejscu. Pierwsza eksplozja nastąpiła o godz. 5-ej rano. Wkrótce potem japońskie patrole wojskowe objęły służbę bezpieczeństwa na terenie koncesji międzynarodowej. Podczas dalszych incydentów ulicznych dwóch Chińczyków zostało zastrzelonych przez policjantów japońskich, a trzech Chińczyków poniosło śmierć na skutek eksplozji bomb.

Interpelacja ks. Downara

Tajne organizacje hitlerowskie podburzają ludność niemiecką w Polsce

Posel ks. Downar złożył na czwartkowym posiedzeniu Sejmu interpelację do ministra spraw wewnętrznych, dotyczącą działalności organizacji niemieckich o charakterze narodowo-socjalistycznym.

„Wobec idących z Niemiec prądów na wszystkie kraje zamieszkałe przez mniejszość niemiecką, a składających tę mniejszość do przyjęcia programu i ideałów partii narodowo-socjalistycznej i wobec faktów, które mają miejsce w Czechosłowacji oraz w Gdańsku, że przy pomocy

tej partii czynniki zewnętrzne zmierzają do osłabienia państwa, oraz biorąc pod uwagę ożywioną działalność niektórych jawnych i tajnych organizacji niemieckich wzdłuż naszego zachodniego pogranicza, które to organizacje operując nieprawdziwymi danymi, wytwarzają atmosferę niepewności, odnośnie stosunków w kraju, dalej biorąc pod uwagę coraz częstsze wypadki, że jednostki z pośród mniejszości niemieckiej należące do takich organizacji, wykazują bardzo niełojalne postępowanie

wobec państwa polskiego (jak np. uchylanie się od obowiązującej służby wojskowej, pomoc okazywana dezertom, lżenie narodu i państwa polskiego i t. d.) — zapytuje Pana Ministra:

Co zamierza uczynić dla ukrócenia szkodliwej dla państwa działalności wspomnianych organizacji?

Czy nie należałoby ewentualnie rozważyć konieczności zakazu działalności w pasie zachodniego pogranicza wszelkich organizacji niemieckich o podkładzie politycznym narodowo-socjalistycznym.

Ministerstwo Propagandy

Niewielu jest w Polsce ludzi doceniających znaczenie propagandy dla kraju, przed którym — ze względu na jego geograficzne położenie, ze względu na imperialistyczne dążenia ościennych mocarstw — rysuje się alternatywa: zorganizowanie Narodu i przepełnienie społeczeństwa duchem ofensywnym, ewentualnie — w najlepszym razie — podporządkowanie się polityce wschodniego lub zachodniego sąsiada — wielkość albo upadek.

Niewielu jest w Polsce ludzi, którzy potrafią uświadomić sobie czym może być propaganda w rękach państwa jako narzędzia Narodu. Rzecz prosta,

Narodu świadomego swej treści wewnętrznej, o skonkretyzowanych celach i zamiarach.

A przecież byliśmy tak niedawno świadkami majstersztyku, dokonanego przez „Reichsministerium für Propaganda”, widzieliśmy włączenie Austrii do granic Trzeciej Rzeszy, bez przelewu krwi niemieckiego żołnierza.

Zdarzenie to, chyba dostatecznie uwypukliło znaczenie nowoczesnej zorganizowanej propagandy. Wykazało raz jeszcze, że propaganda toruje drogę ekspansji ideowej, kulturalnej, cywilizacyjnej i gospodarczej, oraz przygotowuje po-

dłoże pod ekspansję polityczną.

Jak z tego widać, propaganda jest czynnikiem, którego miejsce znajduje się obok armii, w pierwszym szeregu Narodu zorganizowanego. Jest bronią, którą można osiągnąć rezultaty nieomal tak wielkie jak te, które się osiąga siłą zbrojną.

Znakomitą rolę odgrywa również defensywa propagandy, inaczej zwana kontrpropagandą. Ona to na przykład może przeciwstawiając doktrynie komunistycznej, pozytywne hasła ideologii narodowej w sposób planowy i skuteczny zwal-

czyć wywrotową działalność kominternu.

Niemniej ważne są propagandowe możliwości wychowawcze. Propaganda bowiem wpływa na kierunek wychowania społeczeństwa, tą przecież drogą można wpoić w społeczeństwo zasady hierarchii ofiarności, hierarchii umiejętności rezygnowania z ambicji osobistych, na rzecz interesów Narodu.

Niewielu jednak ludzi zdaje sobie sprawę, jak doniosłe znaczenie dla Polski może mieć utworzenie Ministerstwa Propagandy Narodowej, współpracującego ściśle z Ministerstwem Oświaty. Wł. M.

LIPIEC

8

PIĄTEK

Dziś św. Elżbiety
Jutro św. Weroniki

SŁOŃCE	
Wschód	Zachód
3-26	19-55
K S E Z Y C	
Wschód	Zachód
16-28	0-15
Dł. dnia	Ubyło
16-29	0-16

Ze Śląska

Oddział „ABC” w Katowicach, ul. Starowiejska 3.

9 folwarków ks. Pszczyńskiego nabył Państwowy Bank Rolny za 5 milionów złotych

KATOWICE, 7.7. Jak dowiadujemy się, Państwowy Bank Rolny nabył od maszyn spadkowej ks. pszczyńskiego 9 folwarków za kwotę przeszło 5 milionów zł. Są to folwarki: Mizerów, Studzinka, Wielka Wisła, Kryry, Borynie, Tychy, Szeroka, Siedlice i Blasowice, o ogólnym obszarze około 6.000 ha. Część tych majątków znajdowało się w rękach drobnych dzierżawców, część zaś we własnej administracji dóbr ks. pszczyńskiego.

Państwowy Bank Rolny płacił za ha gruntów, będących w administracji dzierżawców 450 zł. — za grunty w administracji ks. pszczyńskiego — 800 zł.

Jak wiadomo głównym spadkobiercą zmarłego Henryka ks. pszczyńskiego jest jego średni syn Aleksander hr. Hochberg, który obecnie jest właścicielem

tylko trzech folwarków: Śmiłowie, Kępy i Wyr, które stanowią obszar rolny (bez łąk) ok. 2.000 ha, oraz 5.000 ha lasu. Ponadto hr. Hochberg jest właścicielem trzech browarów (jeden w Siemianowicach, dwa w Tychach) oraz kopalni węgla: „Boże Dary”, „Aleksander”, „Maria” i „Piast”.

Parcelacja nastąpiła na skutek ogromnego zadłużenia administracji dóbr książęcych. W nocy patrol straży granicznej, pełniący służbę w okolicy Łagiewnika natknął się na bandę przemytników, która usiłowała z Niemiec do Polski przemyścić duży transport warzyw.

W czasie pościgu funkcjonariusze

straży użyli broni palnej. 25-letni Wilhelm Tomanek został zastrzelony, trafiony kulą w pęci. Inny 20-letni Stefan Kasprzak został ciężko ranny w nogę. Reszta zbiegła. Rannego przewieziono do szpitala.

Krwawa strzelanina w nocy Pościg za przemytnikami

W nocy patrol straży granicznej, pełniący służbę w okolicy Łagiewnika natknął się na bandę przemytników, która usiłowała z Niemiec do Polski przemyścić duży transport warzyw.

W czasie pościgu funkcjonariusze

Parcelacja nastąpiła na skutek ogromnego zadłużenia administracji dóbr książęcych.

Nagi złodziej w szafie Urzędniczka skazana na 6 miesięcy za ukrywanie poszukiwanego przestępcy

(AP) Na wokandzie Sądu Okręgowego w sali pierwszej we środę odbył się sensacyjny proces, w którym na ławie oskarżonych zasiadł Władysław Bonkowski oraz Maria Wasińska. Pierwszy — za dokonanie rabunku z użyciem siły, druga — za ukrywanie poszukiwanego przez władze.

Do kiosku z papierosami Władysław Skórkowski przed domem

przy ul. Krypskiej 30 (na Grochowie) nad samym ranem zakradł się Bonkowski. Szczęście jednak nie sprzyjało mu, gdyż obladowany towarem przy wyjściu z budki spotkał właściciela kiosku, który mu zagroził drogę. Bonkowski łomem żelaznym uderzył Skórkowskiego i pocął uciekać w stronę ul. Majdańskiej. Za złodziejem pogończyli kilku przechodniów. Bonkowski, widząc beznadziejność sytuacji, wpadł do bramy jednego z domów przy ul. Majdańskiej 41. Stąd po schodach dostał się do mieszkania urzędniczki Wasińskiej, która akurat ubierała się.

Policjanci wbiegłszy za złodziejem po schodach drzwi do mieszkania, w którym ten się ukrył, zastali je zamknięte. Na żądanie otwarcia drzwi przez 2 godziny nikt nie odpowiadał, dopiero po sprowadzeniu ślusarza i rozpoczęciu wyważania drzwi ukazała się Wasińska, która bardzo przerażona na wszelkie pytania odmówiła odpowiedzi.

Policjanci jednak przeprowadzili w mieszkaniu rewizję i dokonali oryginalnego odkrycia. W szafie zastali rozebranego do naga Bonkowskiego, który bronił się rozpaczliwie twierdząc, że lokatorka jest jego „przyjaciółką”, u której spędził noc i akurat miał zamiar wyjść na ulicę.

Opierał się na policji zabrala do komisariatu. Wasińska twierdziła, że Bonkowskiego po raz pierwszy w życiu ujrziała właśnie tego dnia.

Z zeznań jej wynika, że gdy rano ubierała się, chcąc wyjść do biura, nagle do drzwi ktoś zapukał. Gdy otworzyła drzwi, do mieszkania wpadł Bonkowski, twierdząc, że jest goniony przez 5-ciu mężczyzn, którzy chcą go zabić, wobec czego prosi ją o ukrycie w mieszkaniu.

Gdy po chwili do drzwi zaczęli się dobijać policjanci, Bonkowski sterylizował ją nożem, zabraniając otwierać drzwi.

Sąd Okręgowy skazał Bonkowskiego na 3 lata więzienia bez zawieszania, zaś Marię Wasińską na sześć miesięcy z zawieszeniem, nie dając wiary jej zeznaniom jakoby Bonkowskiego poprowadził nie znała.

Sąd zaznaczył w motywach, iż Wasińska zdawała sobie sprawę z tego, że ukrywa w mieszkaniu przestępcę

Wzrosły koszty żywności

Wskaźnik kosztów utrzymania w Warszawie, obliczony przez Główny Urząd Statystyczny dla rodzin pracowników umysłowych, wykazał w czerwcu, w porównaniu z majem, wzrost o 0,7 proc., w porównaniu z 1928 r., przyjętym za sto, wskaźnik ten wynosił w czerwcu 64,2, w tym żywność 55,1 (w porównaniu ze wskaźnikiem za maj o 1,9 proc. więcej). Wszystkie pozostałe pozycje, a więc: hygieny i zdrowie (69,4), opał i światło (70,2), odzież i obuwie (57,6), alkohol i tytoń (97,7), mieszkanie (72,7) i inne wydatki (82,6) nie ujawniły zmian.

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

Katastrofa tramwajowa 2 osoby poszwankowane

W środę o godz. 13-ej m. 50, na ul. Puławskiej wprost parku przy gimnazjum Giżyckiego na Wierzbnie, nastąpiła katastrofa tramwajowa. Tramwaj linii „16”, jadący z War-

szawy, zakreślał, ciemną wjeżdżając do parku, gdzie jest pelica tramwajowa. W tym czasie od strony Służewca jechał tramwaj linii „12”. Motorowy nie zdążył zahamować i nastąpiło starcie. Rozległ się brzęk rozbijanych szyb, połączony z krzykami przerażonych pasażerów.

Wagon silnikowy linii „12” i przyczepny linii „16” zostały poważnie uszkodzone. Przerwa w ruchu trwała godzinę. Aby nie przerwać zupełnie komunikacji z Mokotowem ustalony został przez ten czas ruch wadlowy, czyli z przesłanianiem.

Ofiarą katastrofy padły 2 osoby: Janina Mieczkowska, przy matce (wieś Olesów, gm. Rykaly), która doznała potłuczenia dolnej części brzucha oraz Eugeniusz Nalecka (Nowogrodzka 25), która doznała potłuczenia prawego łokcia. Pierwszą poszwankowaną opatrzyło Pogotowie, druga udała się do lekarza prywatnego.

690.000 zł. niedoboru w czerwcu r. b.

Tymczasowe zamknięcia rachunków skarbowych za czerwiec r. b., t. j. trzeci miesiąc okresu budżetowego 1938/39, wykazują dochody w kwocie 200.714 tys. zł. i wydatki w

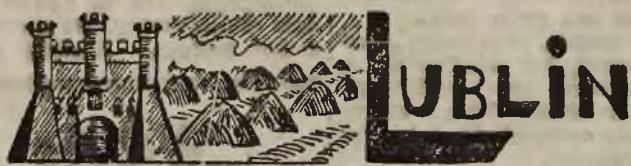
kwocie 201.404 tys. zł. niedobór wynosił zatem 690 tys. zł. W porównaniu z wynikami z maja r. b. dochody w czerwcu r. b. były większe o 700 tys. zł., natomiast wydatki były większe o 2.193 tys. zł.

Pożar fabryki posadzek 3-godzinna walka z ogniem

We wtorek wieczorem około godz. 22 w fabryce posadzek, należącej do Dawida Ruszkiewicza, przy ul. Kępczej nr. 11 na Pradze, powstał pożar. Natychmiast powiadomiono straż ogniową. Gdy na miejsce przybył V oddział

po trzygodzinnej akcji zlokalizował. Spadł się dach oraz nagromadzone na strychu klepki. Ocalała duża hala maszynowa oraz suszarnia, w której nagromadzony był gotowy towar.

Przyczyny pożaru narazie nie ustalono. Policja prowadzi dochodzenie.

ZUCHWAŁE WŁAMANIE

(JK) W nocy na 5 bm dwaj nieznani osobnicy za pomocą włamania dostali się do mieszkania Piłata Romana, w celu dokonania kradzieży. Wyprawa ta miała miejsce we wsi Wólka Rejowiecka.

Na wszczęty alarm przez domowników osobnicy ci zbiegli, nie nie zabierając. Uciekając, postrzelili z broni palnej w głowę córkę Piłata — Bronisławę.

„PŁONEŁO 30 ZABUDOWAN” (JK) W kol. Marysin (pow. Tomaszowski) wskutek wadliwej budowy kolumna, na wieżę Kazańskiego Czesława i innych spłonęło 9 osób mieszkalnych. 21 różnych budynków gospodarczych i inwentarz martwy. Straty wynoszą 10.054 zł.

NAPAD (JK) Klajman Bajla sam. w Badianie (pow. Janowski) zameldowała, że do mieszkania jej weszło 2 nieznanych osobników, którzy zaczęli zabierać towar, jak: papierosy, cukierki,

ciastka i t. p. Na wszczęty krzyk przez poszkodowaną jeden z napastników pobił ją pałką i jej męża, po czym sprawcy zabrali z kufra 40 zł, 2 kg machorki, część garderoby i inne drobne przedmioty wartości 120 zł. i zbiegli.

OSRODEK ZDROWIA W SIEDLCACH ZLIKWIDOWANY

(JK) Zarząd Okręgu Podlaskiego PKZ z dniem 1 lipca r. b. przesłał personelowi lekarskiemu i pomocniczemu, zatrudnionemu w Ośrodku Zdrowia w Siedlcach wypowiedzenie pracy z dniem 1-go października br. Przyczyną tego jest brak funduszy na prowadzenie Ośrodka Zdrowia i zupełny brak zainteresowania ze strony samorządu terytorialnego. Z usług przychodni korzystało przeciętnie 2.500 osób miesięcznie oraz udzielano również miesięcznie 800 porad lekarskich. Spodziewać się należy, że czynnik międzynarodowy nie dopuszcza, by miasto o 10.000 ludności było pozbawione tak pożytecznej placówki.

KINA CHRZESCIJANSKIE

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.

AS (Grójecka 56): „Zapomniana symfonia”.

HOLLYWOOD: Od poniedziałku nieczynne.

ITALIA (Wolska 32): „Dyplomatyka z łosia”.

JURATA: Od poniedziałku nieczynne.

KINO PARAFII SW. ANDRZEJA (Chłodna 9): „30 karatów szczęścia”.

KOMETA: (Chłodna 49): „Włosa zakochanych”.

MARS: „Miłość, łzy, kobiety”.

MIEJSKIE (Hipotečna 8): „Niewidzialne małżeństwo”.

PRAGA: Od poniedziałku nieczynne.

PRASKIE OKO (Zygmuntowska 10): „Alarm w Pekinie” i „Sam na sam”.

ROMA (Nowogrodzka 45): „Astrolog”.

STUDIO (Chmielna 7): „Indyjski Grobowiec”.

SOKOL: „Paramata” i dodatki.

SORRENTO (Krypska 34): „Nie oddam dziecka” i „Magnolia”.

ŚWIAT: „Kiedy jest zakochana” i „Dwoje z tłumem”.

W odpowiedzi na zajęcie Parcel 15 japońskich okrętów wojennych patroluje w cieśninie Hamańskiej

HONGKONG, 7.7. Jak donosi „Exchange Telegraph” z Hoikau na wyspie Hainan zajęcie grupy wysp Parcel, 110 mil na północ od wyspy Hainan przez desant francuski, spowodowało już zarządzenia odwetowe ze strony Japonii. Na wysokości wysp Parcel pojawił się dziś krążownik japoński i miał już wysadzić na ląd oddział wojskowy, rzekomo dla ochrony zamieszkałych na wyspach Parcel japońskich rybaków w liczbie około 20 osób.

Poza tym donoszą z Hoikau, że 15 japońskich okrętów wojennych, w tym kilka krążowników, patroluje w cieśninie hamańskiej na wysokości Hoikau.

Zarządzenia francuskie kome-

nowane są tu urzędowo koniecznością ochrony znajdującej się na wyspach Parcel francuskiej latarni morskiej oraz wyprowadzić dopiero projektowane stacji meteorologicznej. Jednocześnie jed-

nakże Francja zakomunikowała rządowi angielskiemu, że uznała obsadzenie wysp Parcel za nieodzowne ze względu na francuskie interesy strategiczne na wyspie Hainan.

Wypadek rzadkiej choroby Banga Zanotowano na Kresach Wschodnich

Wojewódzkie urzędy zdrowia zanotowały po dłuższej przerwie pierwsze wypadki zachorowań na dyzenterię, które tłumaczyć na leży rozpoczynającym się sezonem owocowym.

Poza tym na Kresach Wschodnich wystąpiła w jednym wypadku rzadka choroba Banga, będąca odmianą tyfusu zwirowego, która wywołwana jest przez konsumpcję zakażonego mleka.

Sensacyjny spór o powieść Zegadłowicz wniósł apelację

W swoim czasie zajęty został pod zarzutem pornografii nakład powieści Emila Zegadłowicza pt. „Motory”. Konfiskata ta została zatwierdzona przez Sąd Okręgowy w Wadowicach.

Zegadłowicz nie dał jednak za wygrane i przeciwko tej decyzji wniósł ostatnią skargę apelacyjną, która będzie niebawem rozpoznana przez Sąd Apelacyjny w Krakowie.

„Naie Folkscajtung” sraciła debiet w Rumunii

BUKARESZA, 6. 7. Władze rumuńskie odebrały debiet żargonowemu dziennikowi warszawskiemu „Naie Folkscajtung”.

Inicjatywa godna naśladowania 10-ciu akademików spędzi wakacje na wsi dzięki szlachetnej pomocy bezimiennej ofiarodawczyni

Dożywni opiekun młodzieży akademickiej J. Eks. ks. biskup Antoni Szlagowski otrzymał list który w streszczeniu podajemy:

Zwracam się do Waszej Ekscelencji z pytaniem, czy wolno by mi było tego lata wyjechać na wieś lub w góry z grupą akademików na miesiąc czasu kosztem własnym.

Wiem, że istnieje „Pomoc Bratnia” dla chorych. Tym razem jednak, pragnąłbym dopomóc zdrowym, ale pragnęłbym, potrzebującym konieczne zmiany powietrza, takim,

ktożby inaczej byli skazani na spędzenie całego lata w Warszawie. Jedynym słowem, chciałabym być ich „chrześną matką letnią”.

Sądząc, że zwracam ten mógłby się u nas rozpowszechnić, gdyż latem niezapomniane wiele małżeństw bezdzietnych, wdów lub kobiet niezamężnych, a pomadających tyle, że gdyby każda zainteresowała się osobiście choć jednym uczącym się chłopcem i ułatwiła mu wyjazd na wieś, nie widziałoby się zupełnie młodzieży podczas wakacji w rozpalonych murach Warszawy.

Jeśli więc moja myśl spodobła się Waszej Ekscelencji, zapamiętaj się niżejszym na pierwszą „chrześną matkę letnią”.

J. Eks. ks. biskup Szlagowski oczywiście zaakceptował szlachetny projekt przytoczony w liście — i dziesięciu studentów spędzi wakacje na wsi, nabierając zdrowia i siły do dalszej pracy.

Oby piękny czyn bezimiennej ofiarodawczyni znalazł jak najwięcej naśladowców.

Przed 18 laty...

„Walka przedewszystkiem przeciw Polsce”

„Kurier Warszawski” zdemaskował międzynarodowy spisek żydowski

„Kurier Warszawski” z dn. 6 lipca 1920 r. w nr. 185, w „Przeglądzie prasy” zamieścił artykuł p. t. „Judea militans” („Żydostwo walczące”), następującej treści. Londyński korespondent „Gazety Warszawskiej” miał możność poinformowania się o przebiegu i uchwałach konferencji żydowskich, które odbyły się w początkach marca r. b. z udziałem najwybitniejszych przedstawicieli żydostwa i specjalnych delegatów Judei wojującej z Czech, Węgier, Rosji i Rumunii. Polska była szczególnie uwzględniona.

„Żydowskimi delegatami z Polski — pisze w swej korespondencji p. J. — byli Izaak Grünbaum, poseł na Sejm Polski, J. Jackan, redaktor wychodzącego w Warszawie dziennika żydowskiego „Hajnt”, oraz Stuart Samuel, który przez pewien czas bawił w Polsce, właśnie jako jeden z czynnych przedstawicieli uplanowanej już poprzednio w ogólnych rysach przez ściślejsze grono osób akcji przeciw Polsce. Dla zmylenia tropu delegaci owi podobno uzyskali paszporty jedynie do Francji, skąd już przedostali się do Londynu.

Jakkolwiek położenie żydów na wschodzie mówiono w ogóle na tych konferencjach, jest godne pożałowania we wszystkich wymienionych wyżej krajach, to jednak należy najbardziej uwagę zwrócić na Polskę, która obecnie jest w trakcie organizowania się, więc w momencie jak najmniej dla siebie pomyślnym.

Walka ta musi być prowadzona przede wszystkim przeciw Polsce, po której przyjdzie kolej na Rumunię, Czechy - Słowację itd. dla tego, że na ziemiach polskich zamieszkuje gros mas żydowskich, że powołanie do życia przez mocarstwa koalicyjne państwa polskiego, zdaniem ich, ugodziło w najżywniejsze interesy żydowskie, w mlecz pacierzowy naszej potęgi, jak się wyraził jeden z biorących udział w konferencji, oraz dla tego, że podczas tej akcji łatwiej będzie wygrać otaczające Polskę państwa w walce przeciw niej.

Rezultatem długich tych i poufnych konferencji jest szereg uchwał, w których streszcza się plan zakreślonej na kolosalną miarę akcji żydów całego świata przeciw Polsce.

1) Wydać poufny manifest, któryby wzywał żydów całego świata do walki z Polską, w celu zmuszenia tego państwa do zagwarantowania praw narodowych ży-

dów i pogodzenia się polskiego społeczeństwa z faktem istnienia na ziemiach polskich narodu żydowskiego, mającego do tych ziem także same prawa, jak i na ród polski, który wobec tego nie jest uprawnionym do prowadzenia walki ekonomicznej z żywiołem żydowskim.

Akcja przeciw Polsce winna być prowadzona konsekwentnie we wszystkich państwach starego i nowego świata, aż do zupełnego uwzględnienia żądań narodu żydowskiego, przy użyciu wszystkich rozporządzalnych środków;

2) powołać do życia we wszystkich krajach starego i nowego świata komitety, któreby zajęły się zbieraniem wszelkiego obciążającego Polskę materiału, dla wyzyskania go przy wszelkiej na dającej się ku temu możliwości, bądź przez centralny komitet w Londynie, bądź przez komitety miejscowe;

3) zorganizować akcje stałych korespondentów, którzyby przy podróży po Polsce nadsyłali do wszystkich główniejszych dzienników starego i nowego świata korespondencje, malujące opłakany stan moralny i materialny Polski i wykazujące nieudolność polskiego społeczeństwa do utrzymania egzystencji państwa, które raczej będzie zarzewiem walk w Europie;

4) użyć wszystkich swoich

swoich wpływów, aby granice państwa polskiego zakreślone były jaknajszersze.

W tym celu należy prowadzić akcję w kierunku utrudnienia warunków odbicia plebiscytów, zwłaszcza przy ujściu Wisły i na Śląsku, oraz propagować ideę federacji ościennych z Polską, o ile nie uda się przeformować idei niepodzielnego państwa rosyjskiego.

5) Dolażyć wszelkich starań, aby na najwięcej odpowiedzialne stanowiska w Polsce powoływano ludzi, mających nastawione przez nas umysły, sprzyjające żydom i mniej wyrobionych, w celu łatwiejszego wyzyskania ich nierozumnego zaradku.

Odnosi się to zwłaszcza do posterunków w ministerium spraw zagranicznych w wojsku.

6) Użyć wszelkich swoich wpływów aby politykę państwa polskiego skierować na tory zacieśnienia ścisłych więzów z państwem niemieckim, w celu rozbicia ewentualnego przymierza z Francją.

7) Użyć wszelkich środków, aby zdeprecjonować na rynkach całego świata walutę polską i zmusić do zaciągnięcia u finansjery żydowskiej pożyczki, wzmian za polityczne i finansowe prerogatywy żydów.

8) Popierać akcję komunistyczną w Polsce.

W tym celu poleca się komitetowi w Berlinie wejść w najściśle-

Przewodcę nacjonalistów węgierskich skazano na 3 lata więzienia

BUDAPESZT, 7. 7. Jeden z przewodców węgierskiego stronnictwa nacjonalistycznego, mjr. Szalasi został dziś w drugiej instancji skazany na 3 lata więzienia. Po ogłoszeniu wyroku mjr. Szalasi został aresztowany.

Prokurator w swoim przemówieniu wskazał na to, że Szalasi działał z pobudek ideowych, pomimo tego działalności jego ma cechy usiłowania obalenia istniejącego ustroju.

W pierwszej instancji Szalasi został skazany na 10 miesięcy więzienia.

Gdzie jest marsz. Blücher? Tajemnicze narady i inspekcje

MOSKWA, 7. 7. Wielkie zainteresowanie w Moskwie wzbudzały sprzeczne wiadomości, co do miejsca pobytu marsz. Blüchera.

Został on przed miesiącem zawieszony do Moskwy i brał udział w rokowaniach z delegatem chińskim Sun-Fo. Po tych rokowaniach Blücher pozostał w Moskwie i otrzymał z rąk Kalinina na Kremlu sowiecki medal jubileuszowy z okazji 20-iej rocznicy istnienia armii czerwonej. Wbrew pogłoskom, jakoby marsz. Blü-

cher po otrzymaniu odznaczenia odjechał do Chabarowska, pozostał on w Moskwie nadal.

Obecnie kursują pogłoski, że marsz. Blücher odbywa liczne konferencje z komisarzem politycznym Mechliumem i dobiera sobie liczną grupę współpracowników, z którymi udać się miał do Chabarowska. Tymczasem do Chabarowska marsz. Blücher dotychczas nie przybył. Wskutek tego panuje przekonanie, że odbywa on obecnie inspekcje oddziałów armii czerwonej w Mongolii zewnętrznej.

Napad korsarski na parowiec angielski

SZANGHAJ, 7. 7. Parowiec angielski, który płynął z Szanghaju do Tungczu, został napadnięty w odległości 100 mil od Szanghaju przez uzbrojony statek korsarski. Piraci wdarli się na pokład parowca, wywiązała się wal-

ka, podczas której jeden członek załogi oraz 2-ch pasażerów Chińczyków odniosło rany.

Cały ładunek statku, który był przeznaczony dla pewnego chińskiego towarzystwa żegluga, został zabrany przez korsarzy.

Bilans wojny w Chinach ogłasza Japonia

TOKIO, 7. 7. Agencja Domei komunikuje, że w ciągu roku działań wojennych w Chinach wojska japońskie zdobyły 180406 ręcznych karabinów maszynowych, 6685 lekkich i 2878 ciężkich karabinów maszynowych, 27 granatników, 486 moździerzy, 218 ciężkich dział, 77 dział przeciwlotniczych, 13 dział przeciwpancernych, 275 czołgów i samochodów pancernych 8 pociągów pancernych, 6 radiostacji polowych oraz olbrzymią ilość amunicji artyleryjskiej i karabinowej.

Marynarka japońska, w ciągu dotychczasowych walk w Chinach zniszczyła 43 chińskie okręty wojenne globalnej wyporności: 43 tysiące ton, co stanowi ponad 60 proc. chińskich sił zbrojnych morskich. Marynarka japońska straci-

ła 1 torpedowiec i 1 poławiacz min. Wodnosamoloty japońskie zniszczyły 1070 samolotów chińskich, podczas gdy Japończycy stracili ich 89. Ogółem poległo dotychczas w Chinach 1110 oficerów i szeregowych marynarki japońskiej.

Komu się tak dobrze wiedzie? 300 amatorów dziennie na wyjazdy za granicę

Od kilku tygodni w referacie wyjazdów biura ewidencji ruchu ludności, obserwowany jest niezwykle na- pływ interesantów, który tłumaczyłoby należyte zabiegami o wydanie paszportów zagranicznych.

Do biura wpływa po 200 — 300

szy kontakt z organizacjami komunistycznymi w Niemczech dla opracowania odpowiedniego planu.

Należy dodać, że we wszystkich stolicach państw europejskich i Ameryki miejscowi finansjery żydowscy nadzwyczaj intensywnie popierają tę akcję, aby żydzi polscy nie napływali do państw zachodniej Europy i nie robili tam konwencji, oraz nie wzmagali wśród społeczeństw zachodnio - europejskich prądów antysemitycznych, które coraz to bardziej w Anglii i Francji zaczynają nurtować. Przygotowuje się więc ogólny atak zorganizowanego żydostwa na Polskę. Pierwsza faza tej rozstrzygającej walki już się rozpoczęła.

Artykuł powyższy, zamieszczony w „Kurierze Warszawskim” dokładnie przed 18-tu laty, posiada dziś znaczenie wymowne i charakterystyczne. Dlatego drukujemy go bez żadnych komentarzy.

Przed rocznicą „Cudu nad Wisłą” Symbol gotowości Ofiarna służba dla Ojczyzny

Na przestrzeni wieków, w historycznym przeglądzie wielkich czynów, w chwilach ważkich, decydujących o losie Rzeczypospolitej — spostrzegamy stale powtarzające się zjawisko: zespolony wysiłek całego społeczeństwa polskiego. W chwilach tych — zdrowy Duch Narodu zwycięża — do apelu staje każdy obywatel bez względu na przynależność i różnice przekonań, tworząc stalowy pierścień obrony.

Czynem, który w nas jeszcze trwa i trwać będzie, gdzie skoordynowany wysiłek społeczeństwa znalazł swój wyraz jest rok 1920 — W perspektywie 18-letniej przeszłości, gdy dokonane czyny ludzkie i zasile fakty nabierają wartości dziejowej — widzimy ten

zgodny rytm, bijących polskich serc, widzimy jedyny cel życia: serc widzimy jedyny cel życia i ofiarna służba dla Ojczyzny.

Rok 1920, to symbol gotowości i próba prawdziwego patriotyzmu, obok odruchu bezgranicznego poświęcenia i ofiary tych, którzy nie mogli brać czynnego udziału w walkach frontowych, — stają w szeregu wszyscy zdolni do noszenia broni, na wezwanie, że odzyskana Ojczyzna znajduje się w niebezpieczeństwie.

W chwili silnego naporu nieprzyjaciela, w okresie najcięższych walk, zjawia się Ochotnik — idzie z radością, porzuca wszystko: rodzinę, dom, warsztat pracy — z jedną troską, czy zdąży aby na czas.

I powstają prawie z niczego, wyrastają jakby z pod ziemi no-

we formacje, ochotnicze, złożone i ze starych, i z młodych, nie przygotowanych, bojowo niewyszkolonych, jednak tak silnych duchowo, odpornych psychicznie, że otrzaskując, niemal zaraz po wstąpieniu do szeregów, chrzestem wojny, nie ulegają załamaniu się, a wprost przeciwnie — w szeregi regularnego żołnierza, wyczerpanego długotrwałymi walkami — wnoszą powiew wielkiego bohaterstwa i niepokonaną wiarę w zwycięstwo.

I dziś, po okresie wstrząsów i przeobrażeń politycznych, po długoletnim wysiłku pracy nad odbudową naszego państwa, zniszczonego i zaniedbanego przeszło wiekową niewolą, gdy Polska, stając w szeregu wielkich mocarstw przedstawia niezaprzeczoną potęgę — dziś w okresie przemian politycznych, jakim ulega państwa naszego kontynentu — szczególnie koniecznym wydaje się pielęgnowanie bohaterskiego Ducha Narodu.

Dziś tak, jak dawniej, jak w roku 1920 na dane hasło podążyć znowu, jak Polska długa i szeroka od zachodnich granic po wschodnie, od południa do północy, nowy Ochotnik. Stanie on w szeregu, silną pierś opierając się nawałnicy, zacznie zwyciężać, a jeśli przyjdzie ginać, będzie to robił tak, jak robił zawsze, szczerze, śmiało, ze spełnionego obowiązku, bo już jest moc synów polskiej ziemi.

J. S.

Polska wyprawa na Spitsbergen wylądował w okolicy St. Jons fiordu

Na statku Lyngen z Tromsø w północnej Norwegii wyjechała polska naukowa wyprawa glaciologiczna w składzie: inż. Stefan Bernadzikiewicz, doc. dr. Bronisław Halicki, p. Ludwik Sawicki. Cztery członków wyprawy dr. Mieczysław Klimaszewski połączy się z ekspedycją już na Spitsbergen, gen. dokąd przyjedzie następną turą statku Lyngen, ok. 25-go lipca.

Ładowanie wyprawy na Spitsbergen miało nastąpić ok. 4 lipca w okolicy St. Jons fiordu t. j. nieco na północ od Is fiordu, głównego fiordu zachodniej wyspy Spitsbergen.

Wyprawa pracować będzie na zachodnim wybrzeżu Spitsbergen w okolicy St. Jons fiordu t. j. mniej więcej pod 78°30' szerokości geograficznej północnej. Odcinek północny na północ i południe od St. Jons fiordu został wybrany dla prac ekspedycyjnych ze względu na obecność lodów lodowców, posiadających dobrze rozwinięte moreny czołowe i dość rozległe przedpola. Badania wyprawy prowadzone będą w partiach końcowych jezior lodowcowych oraz na ich przedpolu. Wyprawa obecna nie ma charakteru geograficzno-odkrywczego, lecz jej zadaniem jest przeprowadzenie dokładnych i ścisłych badań z dziedziny glaciologii. Badać nad osadami i formami lodowcowymi będą posiadali duże zna-

Inni piszą:

W każdym razie nie płk. Sławek doprowadzi do konsolidacji narodu

(IK) Znany publicysta p. S. S. na łamach „Wieczoru Warszawskiego” pisze o roli p. Sławki w konsolidacji narodu:

Zagadnienie realizowania i zmobilizowania twórczych sił narodu dla nowej pracy nad odrodzeniem Polski, jest centralną i najważniejszą sprawą polityczną doby obecnej. Skuteczne rozwiązanie tego zagadnienia, jest możliwe tylko na drodze porozumienia i pojednania narodowców - pilsudczyków z opozycyjnymi grupami narodowymi, gdyż tylko takie pojednanie może być w dzisiejszych warunkach jedną podstawą koncentracji sił większości narodu. Wyrażnie piszemy „pojednanie”, a nie kombinacja taktyczna, czy tak zw. wzięcie za lebę jednej strony przez drugą.

Główną przeszkodą prawdziwego pojednania narodowego, nie są różnice ideowe, lecz trudności natury moralnej. Z jednej strony utrzymywanie się bezsensownych podziałów „przeszłościowych”, z drugiej,

ekskluzywizmy partyjne po obu stronach barykady. W obozie prorządowym ekskluzywizm ten opiera się na zakorzenionym w wielu mózgach przekonaniu o wyłączności zasługi dziełowej, a co zą tym idzie i prawa do rządzenia Polską pilsudczyków. W naszym przeświadczeniu, najbardziej typowym przedstawicielem tego kierunku jest właśnie płk. Sławek i dla tego na pytanie, która z grup obozu prorządowego dojrzała do przeprowadzenia zjednoczenia narodu, odpowiadamy: w każdym razie nie grupa płk. Sławki.

Niestety jesteśmy wciąż bardzo dalecy od chwili pojednania pilsudczyków - narodowców z opozycyjnymi grupami narodowymi. A kiedy taka możliwość się zjawi na horyzoncie jest starannie rozbijana przez różne mafie i mafijki. Niewiedomo więc czy i kiedy takie pojednanie nastąpić może. W każdym razie nie dokona go grupa płk. Sławki.

KOLCE BEZ ROŻ

LITWO, OJCZYZNO MOJA...

W jednej z naszych notatek polemicznych nazwaliśmy Mickiewicza poetą litewskim.

Oburza się na to „Dziennik Poznański”, uważając to za kurtuazję w stosunku do Litwy kowieńskiej:

Coż to znowu za kurtuazja? Co to za przydziałanie narodowi litewskiemu Adama Mickiewicza na własność? Czy to nie pomyłka wymagająca sprostowania? I kłóży się mógł spodziewać że właśnie organ konserwatywny nie będzie pamiętał o tych jeszcze nie tak dawnych czasach, gdy ziemianie na Litwie, uważając się za Polaków, nazywali siebie Litwinami. Organ konserwatywny zapomina o tym, że autor epoki szlacheckiej rozpoczynał swą inwokację od słów „Litwo Ojczyzno moja...” aczkolwiek nazywając siebie Litwinem, zawsze i wszędzie uważał się za Polaka. Czyż m o ż l i w e by organ konserwatywny uważał również stanowisko samego Mickiewicza za kurtuazję w stosunku do Litwy kowieńskiej?

Porwanie dwóch pięknych „szesnastolatek” Wielka sensacja Budapesztu

Budapeszt ma obecnie wielką sensację, której początek przypada na ostatnie dni czerwca.

W słoneczną niedzielę czerwca dwie młodziutki Budapesztenki Maria Turóczy i Klara Bindasz udały się razem zacerpnąć słońca i zabawy na Wyspie Świętej Małgorzaty, gdzie zbiera się elegancki świat Budapesztu.

Wychodząc z domów, obiecały powrót we wczesnych godzinach wieczornych. Dziewczeta odeszły piękne i uśmiechnięte, nie przypuszczając ku jakiej wielkiej przygodzie zmierzają.

ZAGINĘŁY BEZ ŚLADU...

Rodzice napróżno jednak oczekiwali powrotu dziewcząt.

„Zaginęły w sposób tajemniczy” — do takiego wniosku doszła policja, po bezowocnych poszukiwaniach w ciągu kilku dni.

Niepokój rodziców wzrastał coraz bardziej. Obie dziewczyny nie miały więcej ponad 16 lat, ich młodość i naiwność mogła więc rzucić je w sytuację najniebezpieczniejszą.

TAJEMNICZY LIST

W czasie, kiedy stracono już niemal nadzieję do matki jednej z zaginionych, Marii Turóczy, nadszedł list. List brzmiał dziwnie: „Droga mam! Nie martw się o nas. Jesteśmy obie z Klarą w pałacu książęcym, który stoi w pięknym parku, pełnym kwiatów. Jesteśmy szczęśliwe!”

Policja podjęła na nowo poszukiwania, usiłując w liście odnaleźć jakieś konkretne wskazówki co do miejsca pobytu zaginionych.

UPROWADZENIE

Nim jednak natrafiono na jakiś ślad, Maria Turóczy powróciła. Stan, w jakim ukazała się rodzinie, wzbudził najwyższe zaniepokojenie. Dziewczyna chodziła jak błędna, nie chcąc dawać żadnych wyjaśnień. Wpadła w melancholię, wykazując wszelki brak zainteresowań dla domu i dotąd spełnianych przez siebie zajęć.

Kiedy wreszcie zjawił się na-

reszony Marii, doszło do wyjaśnień.

Dziewczyna opowiedziała historię niedzielnego wieczoru i jego następstw. Na wyspie św. Małgorzaty dziewczęta zawarły znajomość z dwoma młodymi ludźmi, z których jeden miał na imię Mikolaj, drugi Antoni. Młodzi ludzie prawni dziewczętom komplementy. One zaś, oczarowane zgodziły się na wspólną wycieczkę samochodem za miasto.

Samochód dojechał do wrót parku, w którym stał pałac jednego z czarnujących gentlemanów. Dziewczęta wprowadzono do salonu, dokąd powrócili młodzi ludzie, z rękami pełnymi cennych upominków.

SAMOBÓJSTWO

Jeden z młodych ludzi był ks. Mikolajem Odesalchi, drugi był jego przyjacielem, bogatym Czechem. Czech asystował Marii i ta po jego nagłym wyjeździe z pałacu postanowiła wrócić do domu. Jednak blichtr pałacowego życia tak oszołomił młodziutką mieszkankę, że wywołał w niej ów

niepokojący rodzinny stan melancholii.

Naręczony dziewczyny, dotknięty do żywego opowiadaniem dziewczyny, potraktował je jak najbardziej na serio i strzelił do siebie. Kula jednak ominęła serce i ranny wraca do zdrowia.

CZWARTA ŻONA KSIĘCIA PANA

Klara Bindasz nie wracała jednak do domu. Wobec tego rodzice jej udali się do pałacu księcia Odesalchi. Tam czekała ich niespodzianka, młody książę oświadczył bowiem, iż prosi o rękę ich córki. Ponadto oświadczył, iż zajmie się losem Marii, ofiarowując jej posag i zajęcie dla narzeczonego.

Istotnie, małżeństwo arystokraty z mieszczańską, które wywołało niesłychaną sensację w Budapeszcie, wydaje się zupełnie możliwe: książę w podobnych wypadkach ma zwyczaj decydować się łatwo. Mała Budapesztenka byłaby jego czwartą żoną. Czy na długo?

Czy masz tremę? Rozmowa z ulubieńcami tłumów

— Trema? Strach? Zapewne, ale co to znaczy w porównaniu z satysfakcją, jaką sięga się w dawaniu setkom tysięcy ludzi „coś z siebie”, ze swego taktu. Z tłumem, tylko z tłumem widzów, czy słuchaczy można przeżywać chwile wielkie. — Tak mi powiedział kiedyś pewien wielki artysta.

WIELKOŚĆ I TREMA

A jednak i on powiedział o tremie, że odczuwa się zawsze i dodał:

— Nie znam nikogo prawdziwie „wielkiego”, któryby tremy nie odczuwał. Wielkość, to nie tylko talent taki czy inny, to poczucie odpowiedzialności za spełnione zadanie — jakim jest właśnie wywoływanie głębokich przeżyć, uczuć i myśli u tłumów, to ambicja dania innym ze siebie jak najwięcej. Brak tremy świadczy o małości.

SKRZYPEK

Pewien wielki skrzypek — (nie wymienię jego nazwiska, jak nie wymienię nazwisk innych, bo mó-

wili o swoich najbardziej osobistych przeżyciach) — tak opowiedział o tym, co czuje przed każdym występem:

— Przed koncertem zapomniałem o muzyce. Nagle z przestachem zaczynam myśleć, że nie potrafię wydobyć ze skrzypiec żadnego dźwięku. Jak będę trzymał skrzypce? Co zrobię z palcami, z brodą? I w szalonym wprost łęku chwytam instrument. Z ulgą oddycham, kiedy słyszę, że jednak potrafię zagrać, że moje skrzypce grają. I niemal jeszcze spocony idę na estradę.

MÓWCA

Potrafi mówić tak, że hipnotyzuje tłumy. Narzucił swój sposób myślenia, budzi entuzjazm. Zdawałoby się, że słowa zdania płyną mu bez żadnego trudu, że nie go to nie kosztuje. Tak jest już w chwili, gdy zaczyna mówić. Ale przed tym?

— Ach, przed tym, w ostatniej już chwili wydaje mi się, że nie powiem słowa. Mam pustkę w głowie, nie wiem, co miałem mówić. Czy to, co miałem powiedzieć jest rzeczywiście godne ludzkiej uwagi, czy zdołam wykrzesać w nich, w tych czekających na mnie setkach słuchaczy jakieś zrozumienie, jakieś przejęcie. Idę do nich i błysk oczu słuchających, czekające spojrzenia i moje pierwsze słowa przywracają mi spokój i wiarę w to, co mówię.

BOKSER

Widzicie go nieraz na ringu. Mocny jest i odważny. Wymierza ciosy z pewnością siebie i spokojem. Ale trzeba było go zobaczyć na chwilę przed walką. Uśmiechał się prosząc do młodej dziewczyny, która z nim przyszła i zdawała się mówić mu spojrzeniem jasnych oczu: „Odważnie! Spokój cię nagroda!”

Powiedział jej przed tym, że trzy noce miał sny. Budził się na ziemi, osaczony koszmarami: widział swoją porażkę, pomruk tłumów oskarżających go o to, że jest słaby, jak niewiasta i mimo

wysiłków nie mógł powstać z ziemi.

Na ringu zwyciężył.

DZIENNIKARZ

Pewien znajomy wam, Czytelnicy dziennikarz, który ma już inną sławę, zdobytą dziesiątkami światowych, zachwytów i przenikliwych reportaży, przynajmniej się do tego, iż w chwili, gdy idzie „do roboty” ogarnia go zwątpienie.

Ma wrażenie, że nie potrafi wziąć się do wyznaczonego zadania. Nie potrafi osoby, z którą ma mieć wywiad zgłębić w ciągu kilku minut interwju, choć robił to tyle razy, że obiektu zamierzonego reportażu nie zanalizuje należycie, że nie potem ze swych wrażeń nie potrafi wypowiedzieć czytelnikom.

I doznaje wtedy pragnienia aby wyczołgać się raz na zawsze z zawodu, który wymaga bystrości inteligencji i szybkiej decyzji, a która jakby go w takiej chwili opuszcza.

A przecież wszystkie jego reportaże pulsują żywą krwią i są wnikliwym obrazem życia, i zawsze osiąga w nich to, co zamierzał.

ARTYSTA KOMEDIOWY

Znalazł się na scenie dość przy padkowo. Wyjawił go jakiś reżyser, szarego życia na scenie. Kiedy po raz pierwszy znalazł się za kulisami nie mógł pojąć, czemu taka trema ogarnia jego towarzyszy. Postanowił sobie wówczas wrócić natychmiast do swojej cichej pracy, jeśli by jego ogarnął taki strach przed wyjściem na scenę.

Ale na scenie został, choć trema napadała go „jak diabeł”.

— Bo rzecz w tym, aby tę tremę umieć przezwyciężyć uśmiechem i nic z niej nie pokazać innym. Ale jeśli już tego nie potrafisz, jeśli pokazesz ludziom swoją obawę, swoją słabość, więc, uśmiechaj do „cichego życia”, bo już wtedy nie nie dasz tłumom ze siebie co byłoby mocne i wspaniałe. Jesteś skończony...

60 klg. i piękne nogi Brygada do walki z narkotykami

Komisarz Valentin z nowojorskiej policji zamieścił w dziennikach a-hons — w którym poszukuje młodych dziewcząt lub kobiet między 21 a 29 rokiem życia, o wadze 60 klg., wysokości 1.60, bez okularów, dobrze zbudowanych, a przede wszystkim posiadających piękne nogi.

Mają one tworzyć specjalną bry-

gadę kobiecą, której zadaniem byłoby śledzenie handlu narkotykami i żywym towarem oraz obierwanie oszustów i hochsztaplerów.

Już w pierwszym dniu zgłosiło się ponad 5 tysięcy kobiet, a wśród nich — artystki, aktorki i panie z towarzysztwa.

Ekspedycja polska przybyła do Spitsbergen

Kierownictwo wyprawy polskiej na Spitsbergen nadsyła depeszę radiową ze statku „Lyngen” donoszącą, iż w dn. 5 bm. wyła-

dowała na północ od Jonsfjordu na Spitsbergenie przed lodowcem Elizy, gdzie zamierza założyć obóz

Pod znakiem szybowców Premiowane wyczyny

W bieżącym sezonie letnim będziemy mieć trzy ciekawe imprezy szybowcowe, które powinny przyczynić się z jednej strony do podniesienia poziomu naszych pilotów szybowczych, z drugiej zaś — stać się propagandą szybownictwa.

ZAWODY

Dn. 10 b. m. rozpoczynają się w Masłowej, koło Kielc, ogólnokrajowe zawody szybowcowe. Trwać będą do 23 b. m. Do zawodów staje 36 pilotów szybowczych, wśród których są zawodnicy wysokiej klasy i kilku młodych, słających po raz pierwszy.

Punktowane będą przeloty normalne i docelowe oraz szybkość przelotu i wysokość. Ciekawym eksperymentem będzie odbywający się po raz pierwszy wyścig szybowców do miejsca, wyznaczonego przez kierowników zawodów. Jest to próba przygotowanie do wyczynów na olimpiadzie.

PREMIE

Premiowane Wyczyny Szybowcowe — organizuje Aeroklub Rzeczypospo-

lonej Polskiej, finansuje całkowicie Ministerstwo Komunikacji Departament Lotnictwa Cywilnego.

Premiowane będą przeloty szybowcowe wykonane w czasie od 15. 6. do 15. 10. 1938 r. Obejmą one pobicie rekordów krajowych i międzynarodowych w klasie D.

Punktuje się przeleciała ilość kilometrów. Docelowe przeloty otrzymują 30 proc. odległości dodatkowej i za tą ilość kilometrów punkty. W końcu sezonu sumuje się ilość punktów uzyskanych i według tej sumy zostają wynagrodzone:

a) Organizacje, które wykazały najintensywniejszą działalność, b) Piloci, którzy uzyskali największą ilość punktów, c) Piloci, którzy pobili rekordy.

Dotychczasowe wyniki są nadszatkowane. Wykonano już 9 przelotów od 300 do 600 km. Do roku 1937 przelot 200 kilometrów był rekordem krajowym, dziś już podwójną odległość osiągnięto na tym samym sprzęcie. Udało się na jak poprawiło się wykształcenie naszych pilotów szyb. Przeloty dokonują młodzi piloci.

Rekordy krajowe — pobite w tym

roku już dwa: Odległość przelotu w linii prostej — p. W. Modlibowska — 343 km (Bezmielchowa — Brześć). (Ostatni rek. 133 km — W. Modlibowska). Odległość przelotu w linii prostej — p. Góra — 577,8 km, docelowy (Bezmielchowa — Wilno). (Ostatni rek. 351 km — P. Mynarski).

ŚLASKI LOT OKRĘŻNY

W czasie od 1 — 10. 9. 38 r. odbędzie się Śląski Lot Okrężny, którego trasą przechodzi wzdłuż północnych stoków Beskidów oraz Zachodnich Karpat.

Jest to pierwsza tego rodzaju impreza organizowana w Polsce. Dotychczas odbyły się tylko dwie takie imprezy szybowcowe na świecie — a to w Niemczech. Wyniki osiągnięto — średnie. Można nawet powiedzieć loty mało udane.

Życzymy organizatorom Śląskiego Lotu powodzenia, gdyż są to pierwsze właściwie kroki turystyki bezsilnikowej. Kilka lat temu marzyć nie można było, aby bez silnika możliwe było lecieć do z góry wyznaczonego celu — a dzisiaj wymaga się lotu w zamkniętym obwodzie około 700 km, z obowiązkowymi międzylądowaniami na pewnych lotniskach jako punktami kontrolnymi. Spodziewamy się udziału naszych najlepszych pilotów i szybowców w tym locie. Lot ten nawet niepełnie udany, da bezsprzecznie bardzo cenny materiał doświadczalny.

Do Śląskiego Lotu Okrężnego dołączono będą Loty porównawcze naszego najmłodszego sportu silnikowego — motoszybowców.

Mimo, że sport ten jest jeszcze u nas w powijakach, zdobyliśmy już sobie dwa rekordy międzynarodowe ustalono dn. 23. 2. 38 r. przez p. Ofierskiego na motoszybowcu „Bak”. Rekord na czas 5 g. 24 m. 19 s. i rekord na wysokość — 4.595 m. Motoszybowce rozegrają wyścig szybkości na trasie Katowice — Kraków — Bielsk, z powrotem do Katowic, gdzie wezmą udział w zlocie gwiazdzistym.

Śmierć z pragnienia W aucie pod zwałami piasku

Nie łatwo jest liczyć na pomoc samolotów lub karawan, brnąć autem przez pustynię. Nie zawsze zdobycze nowoczesnej techniki okazują się zdolne do zwyciężenia przeszkód przyrody.

Pewien urzędnik angielski z miasta Ramadi w Mezopotamii jechał autem z rodziną do Bagdadu.

W czasie drogi rozpętała się

burza z szaloną wichurą niosącą ze sobą zwały piasku.

Samochód nie dojechał do Bagdadu. Samoloty wysłane na poszukiwanie nie nie odnalazły.

Ostatecznie odnaleziono auto.

Anglika i jego żonę znaleziono w stanie niemal już beznadziejnym. Dwie ich córki nie żyły już. Umarły z pragnienia.

ARMIN O. HUBER

63)

LUDZIE I ŻYWOŁY

Powieść współczesna z Dzikiego Zachodu

Pijany Huwai zabija drwala Szweda. Robotnicy, po śledztwie, które wykazało niezaprzeczoną winę Wang Lea, przemycającego celochwilowo, Kościeszka chcą zapobiec samosądowi obywateli sposoby cywilowo. Kościeszka chcą zapobiec samosądowi obywateli sposoby zaradcze. Tymczasem robotnicy postanawiają wypuścić Wang Lea, aby mógł im gotować.

— Oczywiście! — poparł Kościeszka. — Może nie wiedzieliście o tym, ale już dawno zaprowadziłem ten porządek! Robotnicy przyjęli z uznaniem dowód troski i zapobiegliwości inżyniera.

— A kto go będzie pilnował? — odezwano się jednocześnie kilka głosów.

Pytanie było zrozumiałe — w sierpniu przy olbrzymim piecu kuchennym było straszliwie gorąco i każdy wołał ciężką pracę przy budowie, niż beczynne sterowanie w kuchni.

Wszyscy zaczęli na raz mówić.

— Cicho, do diabła! — wrzasnął Bud Keating. — I na to jest sposób! Można go przykuć do pieca, a te żółte małpy będą mu podawały wszystko, czego potrzebuje!

Propozycja została przyjęta oklaskami.

— A co będzie z naszym sądem Lyncha? — zapytał rozczarowany „Pasza”.

Okazało się, że on miał też wielu zwolenników, bo rozległy się krzyki:

— Powieścił chinka!... Powieścił! Znajdziemy innego kucharza...

Utworzyły się dwa obozy: jeden był za przykuciem Chińczyka do pieca, drugi za wykonaniem wyroku.

Wówczas postanowiono rozstrzygnąć sporną kwestię pokerem i uchwalono, że partię rozegrają Bułgar Petrow, Bud Keating, Smart Alek i Włoch „Czarny Umberto”.

Tłum wysypał się na dziedziniec i otoczył dużą beczkę po benzynie, przy której zasiadło czterech partnerów. Przed rozpoczęciem partii obwieszczono, która para za jakim wnioskiem się opowiedziała.

Miały być rozegrane trzy rundy. Los Chińczyka zależał od tego, która strona wygra w końcowym wyniku.

Sytuacja była dzika i wstrętna, lecz większość robotników zaprzekanożowała się dostatecznie, by się mogła przejmować tym, że życie ludzkie jest w dosłownym znaczeniu postawione na kartę: po pierwsze, chodziło o chinka, obwołanego wyjątkowym lotrem, po wtóre, ci ludzie często z błahych powodów narażali własne życie i też się nad tym nie zastanawiali.

— Wis! — wołali ze śmiechem, gdy wygrywała partia, będąca za wykonaniem wyroku.

— Urwał się bestia ze sznura! — krzyczeli, gdy szala powodzenia przechylała się na drugą stronę.

Oczywiście, robiono zakłady.

Trzy rundy skończyły się wreszcie — Chińczyk ocalał i tłum przyjął to rozstrzygnięcie bez najmniejszego sprzeciwu.

Wanga Lee przykuć do pieca. Nie powiedział ani słowa, tylko uśmiechał się trochę kpiąco.

Kucharzował po dawnemu i gotował lepiej niż kiedykolwiek, ale to trwało krótko. Po dwóch dniach znikł. Przy piecu znaleziono przepiłowane łańcuchy.

Kilkunastu robotników puściło się w pogon, lecz wkrótce

zaniechano poszukiwań, jeszcze jakiś czas w obozie rozprawiano z żywieniem o ucieczce Chińczyka, lecz po tygodniu prawie wszyscy zapomnieli o nim, tym bardziej, że się znalazł Kanadyjczyk, który przejął obowiązki kucharza i nieźgorzej się wywiązywał.

Tylko Kościeszka pamiętał zawsze o Wang Lee. Wydawało mu się rzeczą nieprawdopodobną, by Chińczyk zrzekł się wrogich zamiarów i pogodził się ostatecznie z budową zapory wodnej i elektrowni. Był pewny, że Wang Lee jest tylko drugorzędną osobą w tej wielkiej rozgrywce i występuje jako poplecznik doktora Czingwha.

Po rozważeniu obecnej sytuacji doszedł do przekonania, że musi pojechać na parę dni do Prince Rupert, aby się zobaczyć z doktorem Czingwha.

Kościeszka zwołał do swojego domku kierowników poszczególnych działów, z Karolem Soldenem na czele i oświadczył, że wyjeżdża na parę dni.

Właściwie jego obecność, jako inżyniera, w tym stanie budowy nie była konieczna: mógł się ograniczyć do wydawania okręgowych zarządzeń, a jego pomocnicy przy ogólnym nadzorze starszego majstra „Paszy” dąliby sobie radę.

Kościeszka określił dokładnie, co powinno być wykonane w ciągu następnych trzech dni, ustalając zadanie każdego z osobna i nazajutrz o świcie udał się motorówką do Prince Rupert. Wziął z sobą Smart Aleka i jeszcze jednego mieszkańca.

Odbył pomyślnie krótką podróż i wczesnym rankiem już wpłynął do portu.

Dochodziło wpół do szóstej, godzina była nieodpowiednia do odwiedzin.

Kościeszka udał się do hotelu „Knox”, upewnił się, że doktor Czingwha jest rzeczywiście w Prince Rupert, a wówczas poszedł na spacer do dzielnicy portowej. (D. e. n.).

R. U. L. rusza w teren

Akademickie Koła P. M. S. krzewią oświatę na Kresach Wschodnich

Trzeba stwierdzić, że t. zw. Polacy A i B ma na ogół bardzo słabe wyobrażenie o tym, jak wygląda wieś kresowa.

Analizując, alkoholizm, okropna nędza, zabobon, najniższy stan higieny — oto możliwe najzwyklejsze charakterystyka warunków życia. Trudno wprost sobie wyobrazić, a jeszcze trudniej plastycznie słowem piśmianym wywypunktować niski poziom życia wsi kresowej. Na szczęście coraz częściej widac objawy zainteresowania w Polsce jej dołą, powoli idą w społeczeństwo coraz bardziej natarczywe żądania przysięgi jej z pomocą.

Przed paru dniami młodzież uczelni warszawskich rozpoczęła walkę o polskość Kresów Wschodnich. W skali znacznie mniejszej, ale zato już od 6 lat wstecz, podobną pracę netytuje Akademickie Koło P. M. S. w Wilnie.

Praca ta ma właściwie trochę odmienny charakter i jest prowadzona z tym nastawieniem, aby raz zadziwić, a następnie, a często i dużą przyjaźń, wykorzystać dla systematycznego, podnoszenia oświaty i dobrobytu ludności wsi kresowej.

Rolę „szperaczy” w terenie odgrywają t. zw. popularnie R. U. L. (Ruchowe Uniwersytety Ludowe), jedna z agend Akademickiego Koła P. M. S. w Wilnie. R. U. L., to zespoły akademików, które z pomocą władz administracji ogólnej miejscowego duchowieństwa i nauczycielstwa, o ile we wsi jest kościół i szkoła, a takich wsi jest stosunkowo mało — poruszają w swych prelekcjach takie tematy: „Jak gospodarują rolnicy zagranicą (Ameryka, Belgia, Dania) i w Polsce”, „Spółdzielczość” (o Polsce współczesnej), „O bogactwach kopalnianych Polski”, — które wieś mało zainteresować. Po odczytach, możliwe z przyczynami, aby wzbudzić większe zainteresowanie i ułatwić zapamiętanie, toczy się żywa dyskusja. O ile w zespole R. U. L. znajduje się młody, następnego ranka nierzadko do 50 osób czeka na bezpłatną poradę lekarską.

W ciągu pełnego miesiąca akcji Ruchowego Uniwersytetu Ludowego w r. ub. zbadano ponad 100 osób, udzielając bezpłatnych lekarstw i podręczników aptek i zalecając zioła z których słynny jest pow. święciański.

Jak ta akcja jest przyjmowana

ochotnie przez stronę zainteresowaną świadczą aż nadto dobitnie fakt, że niejednokrotnie przyjeżdżano z chorem do następnej miejscowości odczytowej jeszcze przed przybyciem prelegentów. Frekwencja ludności wynosiła wszędzie około 80 proc. mieszkańców, nawet w miejscowościach zamieszkałych przez uświadomioną ludność litewską; sale szkolne, czy chaty były zawsze pełne słuchaczy. Wieczór oświatowy kończył się rozdaniem gazet rolniczych i spółdzielczych, oraz ulotek przeciwalkoholowych i Towarzystwa Przeciwdziałającego. Akcja R. U. L. nieogranicza się od r. bieżącego do miesięcy letnich, lecz obejmuje okres wiosenny i zimowy, wolny od wykładów na uniwersytecie.

W r. ubiegłym objęto 84 miejscowości, wygłaszając w czasie 240 godzin 483 wykładów oświatowych dla 12775 słuchaczy. Jeśli się zważy, że jest to tylko jeden z działów pracy Akademickiego Koła P. M. S. i że praca ta jest właściwie tylko dodatkiem do studiów, to cyfr tych wstydzić się nie potrzeba. Dodac trzeba, że w ślad za R. U. L. — em idą biblioteki ruchome P. M. S., a w r. b. rozpoczęto akcję zakładania świetlic, z których każda zaopatrzona jest w bibliotekę, zawierającą około 80 książek, w czasopiśmie, gazety oraz gry towarzyskie.

Dotkliwe daje się odczuć brak odbiorców radiowych i pism fachowych. Obecnie A. K. P. M. S. prowadzi 4 świetlice.

Szczepie środki finansowe nie pozwalają rozszerzyć tej akcji na większą ilość wsi kresowych.

W okresie miesięcy letnich idzie w teren już 3-a w r. b. R. U. L. składający się z 23 zespołów po 2 do 4 osób w każdym. Koszt wyżywienia 1 osoby wynosi 1 zł. 50 gr. dziennie. Innych wydatków poważniejszych nie ma; podróżując się „chłopskimi furmankami”. Czas pracy — około 3 tygodni. Praca takich jak P. M. S., Towarzystwo Czytelni Ludowych, Koła Medyków U. J. P., stworzy najlepszą obronę chorych kresów.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśniła się i posz-

kodowany zgłosił się do policji, po-

mysłowi osuści zostali aresztowani

i osadzeni w więzieniu. Helena Blan-

ketti pochodzi z Zielonki pod War-

szawą, Moszek Łódź mieszka przy

ul. Łódzkiej 50. Trzeci wspólnik oszusta

Wacław Bojarski jest nigdzie nie-

śledzany.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśniła się i posz-

kodowany zgłosił się do policji, po-

mysłowi osuści zostali aresztowani

i osadzeni w więzieniu. Helena Blan-

ketti pochodzi z Zielonki pod War-

szawą, Moszek Łódź mieszka przy

ul. Łódzkiej 50. Trzeci wspólnik oszusta

Wacław Bojarski jest nigdzie nie-

śledzany.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

ABC sportowe

Przed meczem w Królewcu Polska - Niemcy

„Papierowe” szanse współzawodników

Zbliża się dzień meczu Polska - Niemcy w Królewcu. Nasza reprezentacja wyjechała już do Prus Wschodnich, gdzie zmierzy swe siły z jedną z najsilniejszych reprezentacji lekkoatletycznych świata.

Pragnąc zorientować czytelników, jakie mamy teoretyczne szanse w tych zawodach, podajemy czasy zawodników (na pierwszym zawodników (na pierwszych miejscach Polacy).

100 m — Zastona 10,8; Dunecki 10,9; Borchmeyer 10,6; Gremer 10,7.

200 m — Zastona 22,2; Dunecki 22,2; Fischer 21,8; Gilmelster 22,4.

400 m — Gasowski 49,2; Biniakowski 50,4; Rinck 48,7; Bues 48,8.

800 m — Gasowski 1:55; Ku-

charski; Harbig 1:52,3 i Martens

1:54,9.

1500 m — Staniszewski 3:55,8; Sol-

dan 4:07,7; Meihose 3:57,6; Boet-

cher 4:01,8.

5000 m — Noji 15:07,3; Soldan;

Syring 14:49; Eberhardt 15:01,8.

10.000 m — Maryanowski 31:41,3;

Noji 31:55,4; Muschik 32:11,2; Geb-

hardt 32:12.

110 m płotki — Schmidt 15,1; Su-

likowski 15,3; Gław 15,1; Wegner

15,2.

400 m płotki — Maszewski 55,6;

Drozdzowski; Mayer 54,6; Darr 55.

Skok w dal — M. Hofman 7,22;

K. Hofman 7,16; Blebach 7,40; Ass-

mus 7,08.

Skok wzwyż — Kalinowski 1,85;

Gieruto 1,80; Häusler 1,85; Schrell

1,85.

Trójskok — Luckhaus 14,66; Hof-

man M. Kotraschek 14,92; Wöllner

14,83.

Skok o tyczce — Sznajder 3,90;

Morończyk 3,99; Hartmann 4, Heu-

zwick 3,90.

Kula — Gieruto 15,06; Tilgner

14,48; Wölke 15,60; Cramer 15,01.

Oszczep — Mikrut 61,12; Gbur-

czyk 61,68; Büsse; Böder 68,05.

Dysk — Fiedoruk — 46,98; Gie-

rutto 45,79; Schröder 49,32; Hül-

brecht 45,53.

Miot — Węgliarczyk 48,60; Wię-

kowski 42,08; Lutz 56,43.

O ile chodzi o satalety, to praw-

do podobnie obie oddamy Niemcom

Punktacja spotkań 5:3:2. Sztafety

3:1.

Jak więc widzimy z zestawienia

wyników — reprezentacji Niemców

jest bezwzględnie drużyna silniej-

szą i zwycięstwo jej nie ulega wąp-

pliwości. Przy dużej jednak ambi-

cji zwycięstwo nasi mogą nawiązać

wyrównaną walkę.

Sprostowanie

W objaśnieniu z dn. 26 ub. m. zamieszczamy na łamach naszego pisma pod fotografią, przedstawiającą moment przekazywania armii karabinów maszynowych, ufundowanych przez firmę „MAGNET” i jej pracowników — powinno być zamiast: „karabinu maszynowego” — czterech karabinów maszynowych.

Gość z Niemiec

Bawił ostatnio w Warszawie dr. von Poll, Szef Propagandy i Prasy Gospodarczej Grupy Kupeckiej Państwowej Niemieckiej Izby Gospodarczej.

Dr. Poll, przyjmowany przez Stow. Kupców Pol., interesował się szczególnie techniką propagandy kupieckiej w Polsce, zwiędził Instytut Kupiecki Włodzi Zawodowej, specjalnie badając wyniki niedawno ukończonego Konkursu Wystaw, a ponadto na rynku w Łodzi z dużym zainteresowaniem studiował „na gorąco” technię przeprowadzania doraźnych transakcji handlowych.

Wisła na dogodnych warunkach Tarnowianin ofiarą niezwykłego oszusta

Do Warszawy przybył z Tarnowia technik budowlany p. Jerzy Monitza. Tu w jednej z cukierni poznał elegancką panią, której zwierzył się, że posiada przy sobie gotówkę. Czarująca znajoma, która była wieloletnią karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśniła się i posz-

kodowany zgłosił się do policji, po-

mysłowi osuści zostali aresztowani

i osadzeni w więzieniu. Helena Blan-

ketti pochodzi z Zielonki pod War-

szawą, Moszek Łódź mieszka przy

ul. Łódzkiej 50. Trzeci wspólnik oszusta

Wacław Bojarski jest nigdzie nie-

śledzany.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśniła się i posz-

kodowany zgłosił się do policji, po-

mysłowi osuści zostali aresztowani

i osadzeni w więzieniu. Helena Blan-

ketti pochodzi z Zielonki pod War-

szawą, Moszek Łódź mieszka przy

ul. Łódzkiej 50. Trzeci wspólnik oszusta

Wacław Bojarski jest nigdzie nie-

śledzany.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśniła się i posz-

kodowany zgłosił się do policji, po-

mysłowi osuści zostali aresztowani

i osadzeni w więzieniu. Helena Blan-

ketti pochodzi z Zielonki pod War-

szawą, Moszek Łódź mieszka przy

ul. Łódzkiej 50. Trzeci wspólnik oszusta

Wacław Bojarski jest nigdzie nie-

śledzany.

Wieloletnia zebrała p. Monitza, która była wieloletnią

karana Helena Blanketti, zapoznała p. Monitza ze swym znajomym, również wieloletnią karany Moszk

Łódź. Ten namówił naiwnego tarnowianina na wydzierżawienie...

Wisły. Wyjaśnił mi przy tym, że jest to świetny interes, gdyż miasto

postanowiło pobrać opłaty od kajakowców, by mieć pieniądze na u-

regulowanie Wisły.

Pana Monitza zaprowadzono na

brzeg Wisły, gdzie mógł podziwiać

szalony ruch panujący na rzecz. Na-

stępnie udano się do „urzędu rzecz-

nego” gdzie pan „inspektor”, którym

był trzeci oszust Wacław Bojarski za-

łatwił przychylnie podanie Monitza

i pobrał od niego 4.000 zł. tytułem

dzierżawy.

Gdy sprawa wyjaśni

Interpelacja w sprawie „plotów”

Małorolny powiesił się bo mu rozebrano „nieestetyczną” stodołę

Pos. Kornel Krzeszunowicz złożył interpelację do prezesa rady ministrów z powodu zarządzeń dotyczących estetycznego wyglądu miast i wsi.

W punkcie pierwszym interpelant zwraca uwagę na to, jak na skutek niedotrzymania określonych terminów władze przystępują do brutalnej rozbioru i niszczenia budowli i ogrodzeń, co wywołuje wśród ludności jaknajgorsze wrażenie i uczucie bezprawia.

Interpelacja powołuje się na dziesiąte doniesienia prasowe według których samobójstwo jakie popełnił małorolny Śliboda w Ślasku pod Trzemesznem przez powieszenie się w szopie, spowodowane zostało, jak śledztwo wykazało, tym, iż władze zaleciły Ślibodzie odnowienie i przemalowanie stodoły. Małorolny wniósł prośbę o zmianę decyzji, motywując ją brakiem środków pieniężnych. Prośby nie uwzględniono i nieestetyczną stodołę rozebrano. Strata budynku tak silnie zdeprymowała biedaka, że się powiesił.

W punkcie drugim interpelant zwraca uwagę na to, iż malowanie całych miast i wsi, a nie tylko niektórych powiatów na jeden kolor, nie poprawia wyglądu tych miejscowości, lecz przeciwnie niweczy

poczucie estetyki i zbliża ich wygląd do koszar z czasów zaborskich lub wzięcia.

Ploty nie nadające się do malowania np. plecionce, będące malowniczą ozdobą i charakterystyczną cechą wielu regionów są bielone, a raczej spryskiwane wapnem, co robi wrażenie niemalowania, lecz dezynfekcji po epidemii.

Nawet żywopłoty są z rozkazu gminnych władz miejscowych „malowane” wapnem co jest karzącym niszczeniem przyrody.

P. Krzeszunowicz zapytuje jakich środków premier zamierza u-

żyć celem zapobieżenia wspomnianym szkodliwym objawom, jako też rosnącej drożyznie i spekulacji materiałami i farbami.

Moratorium „plotowe” na czas żniw

Minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj - Składkowski wystosował do pp. wojewodów następujący okólnik:

„Wobec wykonania przez ludność wiejską większości prac przy porządkowaniu osiedli — polecam na okres pilnych robót w polu wstrzymać pra-

W środę poseł Tarnowski zgłosił interpelację do Prezesa Rady Ministrów w sprawie okólnika z 24 czerwca br. wydanego przez P. Min. Spraw Wewnętrznych do

wszystkich wojewodów, dotyczącego estetycznego podniesienia wsi i miast.

Wskutek tego okólnika starostowie w całym państwie używają wszelkich sposobów z prawem zgodnych i niezgodnych, by w jak najkrótszym czasie doprowadzić swoje powiaty do stanu tak zw. „wywilizowanego”.

Ludność niepokojona jest ciągłymi komisjami budowlanymi i odwiedzinami najróżniejszych władz, od starosty do policjanta włącznie. Władze domagają się malowania, bielenia lub usuwania plotów i stawiania na ich miejsce nowych, przeprowadzania natychmiastowego remontu budynków i innych robót, przy czym wszystko

ma być wykonane w terminie od 3 — 14 dni.

Są stawiane wnioski o rozbiorę budynków, może nieestetycznych, ale zdalnych jeszcze do użytku.

Z początku ludność przerażona próbowała się bronić, gdy jednak zauważyła, że pod ochroną policji robotnicy walą się ploty, że tu i ówdzie nałożono kary — nakazane roboty wykonuje jak najprędzej z obawy przed konsekwencjami. Musi zapożyczać się na kupno bardzo drogiej w tych warunkach materiałów budowlanych.

Każdy obywatel niewątpliwie pragnie, aby Polska wyglądała pięknie i wszyscy zgadzają się, że jest wiele zaniedbań, ale nie można żądać, aby w ciągu kilku dni, cały kraj zmienił wygląd.

Pos. Tarnowski stwierdza, że niedopuszczalnym jest nadawanie nakazom władz budowlanych kaniuzji natychmiastowej wykonalności, że wyszytanie takich nakazów jest sprzeczne z zasadą praworządności, obniża poczucie prawa, podrywa autorytet władz administracyjnych i psuje ich stosunki z rozgoryczoną w najwyższym stopniu ludnością.

ma być wykonane w terminie od 3 — 14 dni.

Są stawiane wnioski o rozbiorę budynków, może nieestetycznych, ale zdalnych jeszcze do użytku.

Z początku ludność przerażona próbowała się bronić, gdy jednak zauważyła, że pod ochroną policji robotnicy walą się ploty, że tu i ówdzie nałożono kary — nakazane roboty wykonuje jak najprędzej z obawy przed konsekwencjami. Musi zapożyczać się na kupno bardzo drogiej w tych warunkach materiałów budowlanych.

Każdy obywatel niewątpliwie pragnie, aby Polska wyglądała pięknie i wszyscy zgadzają się, że jest wiele zaniedbań, ale nie można żądać, aby w ciągu kilku dni, cały kraj zmienił wygląd.

Pos. Tarnowski stwierdza, że niedopuszczalnym jest nadawanie nakazom władz budowlanych kaniuzji natychmiastowej wykonalności, że wyszytanie takich nakazów jest sprzeczne z zasadą praworządności, obniża poczucie prawa, podrywa autorytet władz administracyjnych i psuje ich stosunki z rozgoryczoną w najwyższym stopniu ludnością.

Senat i ploty

Na posiedzeniu komisji rolnej senatu przy referacie sen. Kle-szczyńskiego o projekcie ustawy dotyczącej zabezpieczenia podaży przedmiotów podstawowego użytku uwydatniły się zastrzeżenia co do dania rządowi nadmiernych uprawnień ustawowych, a to na skutek zarządzeń porządkowych ostatnich dni min. spraw wewnętrznych, które wywołały w kraju a w szczególności na wsi ogólne poruszenie.

Złoto hiszpańskie pozostanie w Banku Francji

PARYŻ, 6. 7. Trybunał paryski postanowił, że 40 ton złota, należącego do Banku Hiszpańskiego, zdeponowanych w 1931 r. w Banku Francuskim w Mont-de-Marson, pozostanie nadal w Mont-de-Marson.

Władze obu hiszpańskich stron wojujących dowodziły, że Bank Hiszpański działa na ich terytorium i zażądały wydania złota bankowi w Barcelonie, względnie w Burgos.

W swoim czasie sąd uznał się za niewłaściwy. Obecnie sprawa była ponownie rozpatrywana z inicjatywy rządu barcelońskiego.

Nakazy władz budowlanych Obniżają poczucie prawa

Interpelacja posła Tarnowskiego

Pracowity dzień Sejmu

5 ustaw w ciągu popołudnia

Ustawa aprowizacyjna w brzmieniu rządowym Ustawa lekarska w brzmieniu komisji

Na popołudniowym sesyjnym posiedzeniu Sejmu uchwalono najpierw bez dyskusji nowelę do ustawy o finansowaniu niektórych inwestycji z funduszy państwowych w okresie do 31 marca 1939. Nowela podwyższa kredyt na inwestycje o 2 miliony zł., z czego 700.000 zł. przeznaczają się na meliorację wodną, a 1.300.000 zł. na budownictwo wiejskie.

korski, nasuwa i mnie próbę takiego określenia:

„Zły kartel to jest kartel, który mnie eksploatuje, a dobry kartel gdzie ja mogę kogoś eksploatować”.

Nie chciałbym, aby p. minister rolnictwa imieniem polityki buraczanej nazwał kartel cukrowy dobrym kartelem.

Przerwany łańcuszek

Referent ustawy o uregulowaniu obrotu mięsem p. Dębicki, zaznaczył, że porządkuje ona wielkie rynki zbytu, które w dziale produkcji mięsnej są następujące: Warszawa, Mysłowice, Łódź, Poznań, Kraków, Lublin i Lwów. Dotychczas handel produkcją zwierzęcą spoczywał w rękach hurtowników żydów którzy pilnowali, by na rynek nie dostał się nikt z poza ich klanu. Projektowana ustawa przerywa ten łańcuszek i daje możliwość wprowadzania drogą rozporządzeń wyłączności sprzedaży za pośrednictwem koncesjonowanych komisjonerów, względnie organizacji rolniczych, mających prawo do sprzedaży komisowej. Jest to zasadnicza cecha ustawy.

Nie ustawa lecz pełnomocnictwa

P. Prystorowa nazywa ustawę pełnomocnictwem dla ministra do wydawania rozporządzeń wykonawczych. Będzie głosować za ustawą, bo chodzi o zagwarantowanie aprowizacji związanej z obronnością państwa, ale zgłasza szereg poprawek.

Pokrzywdzenie miast

P. Jahoda Żółtowski zarzuca, że ustawa proteguje interesy rolników bez oglądania się na rzemiosło i przemysł przetwórczy. Nie można dawać daleko idącego pierwszeństwa wsi kosztem upośledzenia miast.

W głosowaniu wszystkie trzy ustawy uchwalono, odrzucając wnioski mniejszości.

Nowela o praktyce lekarskiej

P. ks. Lubelski referował rządowy projekt ustawy o zmianie rozporządzenia Prezydenta w sprawie wykonywania praktyki lekarskiej. Projekt zmierzał do tego, aby przez zamknięcie na czas kreślony listy członków izb lekarskich w poszczególnych okręgach lub miejscowościach powstrzymać osiedlanie się lekarzy w miastach, gdzie pomoc lekarską jest dostatecznie zabezpieczoną i zmusić ich do osiedlania się w miejscowościach mniejszych, zwłaszcza po wsiach.

Projekt rządowy, który obudził zaniepokojenie w świecie lekarskim i w społeczeństwie, został przez komisję gruntownie zmieniony. Pozostał tylko przymus osiedlenia się młodych lekarzy w miejscowościach mniejszych poniżej 5000 mieszkańców przez 2 lata i dotyczy tylko tych lekarzy, którzy będą zapisani na listę członków Izby Lekarskiej po 1 kwietnia 1939 r. i to w ciągu 5-ciu lat od otrzymania dyplomu. Wolni od tego mają być tylko lekarze w czynnej służbie wojskowej. Wszystko inne co wywołało słuszne zastrzeżenia świata lekarskiego i społeczeństwa i co było uważane za zamach na wolność

zawodu lekarskiego, zostało z projektu usunięte.

Według danych departamentu zdrowia jest obecnie do obsadzenia 250 placówek, gdzie lekarze mają zapewnione warunki pracy i utrzymania.

W dyskusji przemawiał pierwszy p. Ostrowski, przypominając, że jeden z wybitnych polityków angielskich stwierdził, że jedna z podstaw siły i potęgi angielskiej leży w niezależności zawodu sędziowskiego. Zdawało mi się, że w Polsce wolny jest zawód lekarski. Niestety, projektowana nowelizacja zamienia wolny stan lekarski w niewolny, nie poprawiając jednocześnie warunków sanitarnych kraju.

Dane zebrane przez Uniwersytet Jana Kazimierza wykazują, że zmniejsza się stale ilość kandydatów na wydział lekarski. Obecny projekt spowoduje dalszy spadek, zwłaszcza kandydatów narodowości polskiej, co jest szczególnie ważne w stosunku do kresów.

Braki w nauce

Poważniejszą jeszcze sprawą są braki w polskiej nauce lekarskiej. W niektórych specjalnościach namy w kraju po jednym specjalście. Postanowienia projektu ustawy głoszą, że asystent po 8 latach pracy w zakładzie naukowym czy klinice, gdzie pracując, nie ma prawa zarobkowania, musi iść zarobkować na wieś. Taki przepis nie przyczyni się do napływu młodych

sił do lekarskich zakładów naukowych. Dlatego zgłaszam poprawkę, uzgodnioną z referentem i z rządem, żeby zwolnić od tego obowiązku tych lekarzy-pracowników naukowych, którzy co najmniej w ciągu 5 lat oddają się studium praktycznym bądź teoretycznym w zakładach naukowych, klinikach uniwersyteckich i szpitalach, wyznaczonych przez Ministra Opieki.

50 proc. lekarzy to żydzi

P. Surzyński powołując się na Mały Rocznik Statystyczny wykazuje, że w Polsce ilość lekarzy jest mała, a w porównaniu do innych państw, za Polską znajduje się tylko Jugosławia i Finlandia. Rozmieszczenie lekarzy jest złe. Specjalnego posmaku nadaje tej rzeczy fakt, że blisko 50 proc. lekarzy należy do mniejszości, narodowej. Jeżeli się zważy, że na wypadek wojny 2/3 lekarzy idzie pod broń, a wszelkie zaniedbania sanitarne uwydatniają się w czasie wojny w sposób jaskrawy, to w razie epidemii będziemy bezradni. Dla ludności cywilnej pozostanie znikoma ilość lekarzy. Brak nam zupełnie bakteriologów i epidemiologów, tak samo i jak rentgenologów i chirurgów.

Ustawę uchwalono wraz z poprawką p. Ostrowskiego.

W czwartek rozpocznie się obrady nad projektem ustaw o ordynacji wyborczej miejskiej i wiejskiej.

Podsluch w mieszkaniu b. premiera rosyjskiego Zamach na Kiereńskiego planowali agenci G. P. U.

LONDYN, 6. 7. „Evening Standard” podaje dziś sensacyjny wywiad z b. premierem rosyjskim o pulapce zastawionej na niego w zeszłym roku w Paryżu przez agentów GPU.

Miało to miejsce wkrótce po porwaniu egn. Müllera. Pewnego dnia w biurze Kiereńskiego w Paryżu zjawili się dwóch nieznanych ludzi, twierdząc, iż przyszedł z biura telefonicznego celem sprawdzenia aparatów.

Od tej chwili telefon zaczął wadliwie działać i gdy po pewnym czasie Kiereński zawezwał inspektora z biura telefonów, celem sprawdzenia przyczyny defektu, odkryto, iż do telefonu Kiereńskiego dołączona jest druga linia, która prowadzić do innego domu na tej samej ulicy, mianowicie pod sluchiwanie wszystkich rozmów Kiereńskiego.

Okazało się, że dwaj rzekomi pracownicy biura telefonów byli agentami GPU i przeprowadzili

linię do mieszkania znanego francuskiego komunisty, u którego znaleziono specjalne aparaty do podsłuchiwania rozmów telefonicznych.

Gdy policja wkroczyła do wspomnianego mieszkania, komunistą ów zdołał uciec, a żona jego i dwaj współpracownicy odmówili podania miejsca jego pobytu.

Jak się później okazało agenci GPU obserwowali również biuro

pisma „Nowa Rosja”, którego Kiereński był redaktorem.

Zapytany, czy podobny zamach byłby możliwy w Londynie, Kiereński oświadczył: „nie, byłoby to tutaj o wiele trudniejsze. We Francji bowiem wielu pracowników telefonów i innych urzędów jest członkami partii komunistycznej, co ułatwia bardzo pracę GPU”.

Bomby na ulicach Tel Aviv i Haify

JEROZOLIMA, 6. 7. W Haifie rzucono bombę na posterunek policyjny. 20 osób, w tym 18 Arabów poniosło śmierć. 50 osób zostało rannych. W mieście ogłoszono zakaz pokazywania się na ulicach pomiędzy godz. 19-tą a 6-tą.

JEROZOLIMA, 6. 7. Na jednej

z najbardziej ożywionych ulic Tel-Awivu została we środę popołudniem rzucona przez nieznanych sprawców bomba. Na skutek eksplozji jedna żydówka poniosła śmierć, a kilkanaście osób odniosło lżejsze, lub cięższe obrażenia.

Samochód wpadł do Dunajca

KRAKÓW, 6. 7. Jak donoszą z Nowego Sącza, na trasie z Czorzyna do Nowego Targu wydarzyła się katastrofa samochodowa. Jadący w towarzystwie sióstr Samuel Zimmerman z Pragi najechał na Szlembarku na poręcz, okalającą drogę nad Dunajcem. Samochód wpadł do rzeki, a jadący doznał poważnych obrażeń. Ofiary wypadku opatrzył miejscowy lekarz, przy czym jedną z nich skierował do szpitala. Do tej pory nie ustalono, co było przyczyną wypadku: nieostrożność kierowcy, czy też defekt kierownicy.

Awans p. Dworząńczyka

Dowiadujemy się, że dyrektorem departamentu w ministerstwie opieki społecznej w miejsce dr. Dybowskiego, który objął stanowisko dyrektora ubezpieczeń społecznej, został mianowany p. Dworząńczyk, dotychczasowy szef gabinetu min. opieki społ.

Szefem gabinetu mianowano dotychczasowego zastępcę b. p. eła BB p. Gustawa Zielińskiego.

Interpelacja posła Budzyńskiego Obraza narodu polskiego w żydowskich podręcznikach historii

Posł Budzyński zgłosił w środę interpelację do ministra Oświaty w sprawie podręczników szkolnych żydowskich, pisanych w języku polskim, a zawierających bajeczki szkodliwe dla narodu polskiego.

Są to książki: „Historia żydów oraz przegląd ich kultury” Arensona, oraz „Dzieje żydów w Polsce” Szpera. Jedną z tych książek zawiera legendę o pierwszych żydach w Polsce. Według tej legendy gdy po śmierci Popiela zapanało bezkrólewie starszyzna zebrała się w Kruświcy nad Gopiem i postanowiła, że kto brzością dnia pierwszy przyjdzie do miasta zostanie księciem. Pier-

wszy przybył żyd Abraham Prochownik i jego obrano, ale on po trzech dniach namysłu doradził, iż lepiej aby księciem został wybrany Piast. I tak się też stało.

Posł Budzyński podkreśla, że taka legenda jest obrazą narodu polskiego i wyraża może przekonanie, że od początków naszej historii żydzi wywierali wpływ na powoływanie władz w Polsce. Zapytuje pana ministra czy wymienione podręczniczki obowiązują i kiedy zostaną wycofane.

Idziesz zprądem czasu czytaj ABC

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny), 320-59 (Dział gospodarczy „Kronika Kwiecień”). Odczyt miejski „ABC” Nowy świat 15. i piętro, tel. 224-80 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Tel. 309-33, 309-32 (Kasa, buchalteria). Kantor — Prenumerata: Nowy świat 15 m. 1. i piętro, tel. 224-50. Zarząd i Dział Ogłoszeń: Nowy świat 15 m. 1. i piętro, tel. 224-40. Konto PKO 23400. Pocztowe Konto Rozrachunkowe Nr. 2. Skrzynka Pocztowa 745.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103, tel. 111-44 Biuro czynne w godz. 10.15-15.15. Poznań, 27 Grudnia Włocławek, Cyganki 34, tel. 133. Kąpań, Rzeźnicza 4, tel. 477. Katowice, ul. Starowiejska 3.
PRENUMERATA: miesięczna (z odnośnikiem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie wydanie B wraz z dziełami Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie. Za granicą zł. 4.00. Wyd. B (z premii) zł. 5.00. W Austrii, Czechosłowacji, W. M. Gdańsku i na Węgrzech cena prenumerat jak w kraju.
Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych rekwizytów redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości i milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalty) — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł. opisy specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.) Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
Dział ogłoszeń: Nowy świat 15 m. 1. i piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 popoł. Tel. 224-40.